

Ми Україна Війна або "Якби ми вчилися так як треба..."

Анатолій Клименко

За роки осоветчування більшовики майже вибили з нас весь дух українства, нашу мову, звичаї, саму історію нашу. Нам вперто вбивали в мізки поняття нашої меншовартості і другосортності. Знищували не тільки нашу ідентичність, а і нас самих під час голодомору, колективізації, другої світової війни і навіть в повоєнний час..

Не секрет, що будучи могутнім народом, який перенісши всі історичні і природні катаклізми, він вийшов з них непереборним. Вийшов не перебореним, але з понівеченим самоусвідомленням і розмитою самоідентифікацією.

З моменту проголошення нашої незалежності в 1991 році, для нас настали самі гіркі часи для свого самоусвідомлення, розуміння ролі суспільної організації і відповідальності кожного за долю всіх.

Нас ніби плавно перенесли з однієї бульбашки в іншу, а ми цього навіть не помітили.

Точніше сказати, нас ніби перенесли в інший вимір, залишивши в тій самій бульбашці.

Ми однаково залишилися залежними від кремлівських наративів і хотелок. Нами продовжували керувати вчорашні компартійні боси, яких ми по інерції продовжували вибирати, як це робилося у совецькі часи..

Оці наші боси продовжували діяти в фарватері інтересів "старшого брата", який міцно тримав віжки управління нами в своїх руках.

Так ми і продовжували жити на перших порах без якихось відчутних змін в нашому суспільному та економічному устрої. Та тривало це недовго..

Лихі 90 — ті стали буремними роками колапсу того економічного укладу, який складався десятиліттями.

Ми раптово увійшли в еру дикого капіталізму і розвалу всіх устоїв суспільного устрою.

Це зазначилося, в першу чергу, на економічній складовій. Все, що було буцімто народним стало раptom нічийм, точніше перекочувало ударними темпами до рук тих, хто був у владі.

Настав час хапуг і спритних дільців. Підприємства зупинялися і розкрадалися тотально. Грошова реформа забрала вклади людей і перетворила їх на жебраків. В той же час, був проведений розподіл загальнонародного добра на всіх громадян країни через ваучери, —

папірці, які означали, що кожен отримав свою рівну частку народного добра. Насправді, цей папірець виявився фікцією, який не дав простим людям доступу до цього добра, а спритні дільці, дотичні до влади, раptom заволоділи цілими

підприємствами, і перейшли в розряд новоспеченої буржуазії. І хто був ніким, той раптом став усім.

Людей стало лихоманити, закриття підприємств спонукало людей шукати собі заробітку, щоб утримувати свої сім'ї.

Але всі ці процеси анархії і розвалу сталих економічних і суспільних відносин комусь були вигідні. Комусь було вигідно пожитися на руїнах бувшої потужної країни..

Роки так званої "незалежності" стали роками остаточного падіння донедавна потужної держави..

Утворилася нова каста "недоторканих", країна увійшла в стан кланово-олігархічної.

Все народне добро, яке за нашою Конституцією належить народу, раптом набуло своїх конкретних господарів. Земля, надра, підприємства перейшли до рук олігархів, а люди втратили все.

Всі ці процеси дуже швидко привели нас до того, що ми зараз маємо: війну, смерть, руйнацію..

За цими подіями також хтось стоїть, ті кому це вигідно. Війна виявилась дуже вигідною і прибутковою справою для тих хто її планував і здійснив.

Наш Основний закон, Конституція, поставлена на паузу, як і багато інших правових норм суспільного життя..

Ми опинилися в лещатах, де з одного боку нас знищує зовнішній ворог, а з другого — внутрішні владні структури з корупцією і економічним колапсом на фоні управлінського безладу..

Але до всіх цих процесів ми всі доклали свою руку. Поговорка "Моя хата скраю" — стала візитівкою наших внутрішніх відносин. Байдужість, страх, зневіра в завтрашній день..

Багато з нас намагається відсидіти в кущах, а там буде видно.

Дуже популярною стала фраза: "Вся надія на Бога і ЗСУ", — визначили відповідальних виконавців, а решті можна спокійно чекати. — А чого? Хай бог одягає бронік і йде нас захищати, Йому за статусом положено нас оберігати, — він же Спаситель!

Приблизно в такому ключі ми і рухаємось, тільки, на жаль, поки що не вперед..

Мене, пенсіонера з пенсією в три тисчі, гордість проймає за велич нашої країни, яка кожному хапузі, нечистому на руку (про совість вже не йдеться), видає путівку на безстрокове проживання в Монако чи його околицях в екстралюксових умовах з ферарями, майбахами, басейнами, слугами, яхтами та іншими необхідними речами. .

А що? Все правильно, — всяких нечесних і непорядних будемо вивозити з України, будемо платити їм нашими народними грошима, щоб не було мерзотників в країні. Щоб духу їхнього тут не було!..

Будемо відправляти їх на Багами, Сейшели, Монаки, Лазурні береги, Каріби та інші райські місця, щоб вони не заважали нам нормально жити. Очистимо країну для нового світлого майбутнього. А вони нехай зараз хапають і жирують поки не вдаляться, бо

розкіш кажуть псує людину, а може навіть загубити..

Далі показую чийсь коментар. Дивіться його нижче:

Професор Василь Яременко ще у вересні 2003 році в газеті "Сільські вісті" про ЦЕ попереджав! Де викрив підступність міжнародного заговору проти України, її історії, культури, духовності, державності в цілому. Читайте...

Ось посилання на статтю:

https://aratta-ukraine.com/text_ua.php?id=1110